

Schokkend en schaamtevol

Tweeëntwintig(!) procent van de vrouwen in ons land heeft tegen haar wil manuele, orale, vaginale of anale seks meegemaakt en/of is gedwongen om seksuele dingen te doen die zij niet wilde. Schokkende cijfers. Ik realiseer me dat ik als mannelijke huisarts me niet bewust was van deze realiteit en voel plaatsvervangende schaamte.

De gevolgen zijn groot, zoals Toine Lagro-Janssen in dit nummer schrijft. Bijna de helft van de vrouwen houdt klachten. Denk aan chronische pijnklachten, somatisch onverklaarde klachten, depressieve angststoornissen, PTSS en sociale desintegratie.

Hoe vaak vraag ik eigenlijk naar traumatische seksuele ervaringen in het verleden bij dit soort klachten? Zit dit voldoende in mijn denken en ben ik hiervoor adequaat genoeg opgeleid? Vragen mijn vrouwelijke collega's hier wel eerder en vaker naar? De incidentie van seksueel misbruik in de algemene bevolking is zeven tot honderd(!) keer groter dan in onze huisartsenregistraties. Dat geeft te denken. Het is bekend dat slachtoffers vaak niet over hun ervaringen willen of durven te spreken vanwege schaamte of schuldgevoel.

Ik denk dat (mannelijke) huisartsen het ook vaak moeilijk vinden om er expliciet naar te vragen. Continuïteit van zorg en aandacht voor zowel medisch-generalistische als psychosociale problematiek zijn onze kernwaarden. Wij zijn dus bij uitstek degenen bij wie deze problematiek boven tafel kan komen, die hulp kunnen bieden en de weg wijzen. Eind 2019 is de campagne 'Wat kan mij helpen?' van start gegaan om mensen die seksueel geweld hebben meegemaakt te motiveren hulp te zoeken. Hun aangrijpende verhalen zijn te vinden op de website watkanmijhelpen.nl. Bewustwording van en aandacht voor de gevolgen van ongewenste seksuele handelingen horen blijvend op de agenda van elke huisarts, man of vrouw. Daarom hiervoor aandacht in H&W. Hopelijk stimuleert het u om in de spreekkamer alert te zijn en te blijven op deze problematiek.

Ivo Smeele, hoofdredacteur H&W

